

hodnoty (§ 8 odstavec pátý zákona). Zásad právě vytčených při stanovení hodnoty statku, o kterou v tomto případě běží, dle přesvědčení soudu rekursního šetřeno nebylo. Soudní komisař stanovil hodnotu nemovitosti výhradně jen na základě znaleckého posudku, nepřihlížeje vůbec k hodnotě vypočtené na podkladě čistého katastrálního výnosu, ačkoliv zákon právě tento způsob ocenění za směrodatný pokládá.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu mimo jiné z těchto

důvodů:

Neprávem dovolávají se stěžovatelé výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 19. července 1921 čís. 25787/20 na doklad toho, že hodnota statku nemá býti stanovena dle několikanásobného čistého katastrálního výnosu po rozumu Šu 8 zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. zák., — neboť onen výnos obsahuje pouze povšechné směrnice pro vyšetřování hodnot věcí nemovitých při pozůstalostech, nedotýká se však vládního zákonného ustanovení zmíněného Šu 8, jež nikterak nemění a měniti ani nemůže.

Čís. 2333.

Doklady o nárocích, přihlášených k rozvrhu nejvyššího podání (§ 210 ex. ř.), jest předložiti nejen osobám soukromým, nýbrž i veřejným orgánům. Exekuční soudce není povinen, by konal sám od sebe šetření o přihlášených nárocích veřejných orgánů.

(Rozh. ze dne 28. února 1923, R I 174/23.)

K rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodané pozemky přihlásil berní úřad nedoplatek daně pozemkové 245 Kč 20 h, poplatek převodní 1638 Kč a vkladné 200 Kč, a žádal hotové zaplacení. Při rozvrhovém roku vznesli věřitelé proti příkázání oněch pohledávek odpor, ježto nejsou vyúčtovány a není udána ani doba ani předmět, na který se vztahují a nejsou osvědčeny, a odporovali jmenovitě proti tomu, by příkázány byly ve výsadním pořadí. Exekuční soudce odporu vyhověl, ježto nebyly předloženy doklady dle Šu 210 ex. ř. o existenci pohledávek a mimo to při účtování daně pozemkové nebyla udána doba, za kterou se daň požaduje. Rekursní soud usnesení potvrdil. Důvody: První soudce vyhověl právem odporu. Zákon v Šu 210 ex. ř. nerozpoznává, zda jde o přihlášku veřejných orgánů či jiných osob, a žádá výslovně předložení dokladů o nárocích, nejsou-li už u soudu, a to v prvořadě nebo ověřeném opisu a výslovně uvádí, »jinak že by k nárokům při rozvrhu toliko potud bylo hleděno, pokud by z veřejné knihy, ze zájemných a jinakých spisů exekučních bylo zjevno, že jsou podle práva platné a k uspokojení způsobilé«. Ježto není v přihláškách berního úřadu uvedeno, za jakou dobu se daň pozemková požaduje, aniž byl předložen při rozvrhovém roku platební příkaz ohledně převodních poplatků a

vkladného, kteréžto poplatky nejsou knihovně zajištěny, postupoval první soudce zcela správně, když jich vůbec nepřikázal, poněvadž nebyl při odporu věřitelů povinen zkoumati nedostatečně udaný stav přihlášek veřejných orgánů ani konati šetření o stavu a rozsahu přihlášených nároků. Nelze ani vzhledem k ustanovení Šu 55 čís. 3 ex. ř. za to míti, že exekuční komisař je povinen, takové šetření konati. Tomu brání ustanovení Šu 213 ex. ř., které nařizuje, že okolnosti, pro rozhodnutí soudu rozhodné, při rozvrhovém roku slyšením přítomných osob, které tímto odporem jsou dotčeny, mají býti objasněny, tudíž úřední vyšetření jest nepřípustné. Nejsou tedy správné vývody stížnosti, že se předpis Šu 210 ex. ř. o nutnosti, předložiti doklady o přihlášených pohledávkách, na veřejné orgány nevztahuje a že platí jen o osobách soukromých (viz Neumanův komentář II. vydání str. 597).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D u v o d y:

Usnesení rekursního soudu hoví plně zákonu, a vývody dovolacího rekursu nejsou s to, by vyvrátily správné jeho důvody. Mylným jest názor, že přihlášky berního úřadu nepotřebovaly dalšího dokladu, poněvadž byly vyhotoveny dle předpisů, platných pro berní úřady, a opatřeny podpisy úředníku k tomu určených a k podpisu oprávněných, jakož i úřední pečeti. Tím bylo učiněno zadost pouze předpisům formálním. Z přihlášek pak jest patrné jen tolik, že nejsou zapraveny pozemková daň 245 Kč 20 h, poplatek převodní 1648 Kč a vkladné 200 Kč; ale nevychází z nich na jevo, za kterou dobu daň jest nezapravena, z které nemovitosti převodní poplatek byl předepsán, a které pohledávky se týká vkladné, ač veškeré tyto okolnosti jsou důležité. Neboť pozemková daň požívá přednostního práva jen tehdy, není-li déle tři let zadrželá, a totéž platí o převodním poplatku, předpokládajíc, že byl vyměřen právě z převodu prodané nemovitosti (§ 216 čís. 2 ex. ř.). Vkladné vůbec nepožívá z á k o n n é h o přednostního práva na n e m o v i t o s t i, nýbrž jen na věcném právu, jehož bylo vkladem nabyto (§ 72 popl. zák.); přihlášené vkladné mohlo tudíž býti přikázáno jen v pořadí příslušné knihovní pohledávky; ani v dovolacím rekursu však se netvrdí, že se týká pohledávky, na niž d o š l o při rozvrhu nejvyššího podání. Bylo proto věci berního úřadu, by k rozvrhovému roku předložil doklady o požadovaných poplatcích a dani, zvláště když ani z veřejné knihy, ani ze zájemných nebo jinakých spisů exekučních na jevo nejde, že přihlášené nároky po právu trvají a k uspokojení jsou způsobilé (§ 210 ex. ř.). Že ustanovení Šu 210 ex. ř. platí nejen pro soukromé osoby, nýbrž i pro veřejné orgány, správně a ve shodě s naukou a judikaturou vyložil soud rekursní, a stejně bezvadným jest také jeho další výrok, že soud nebyl povinen, konati šetření o tom, zda vůbec a v jakém rozsahu jsou přihlášené nároky po právu. Poněvadž dle toho, co uvedeno, k přihlášeným nárokům pro odpor věřitelu, dle Šu 213 ex. ř. k odporu oprávněných, nemohlo býti hleděno, jest dovolací rekurs bezdůvodný a nebylo mu vyhověno.